

● לבימאי הטלוויזיה **שימועון יקותיאל**, על סדרת סרטוניו, ששודרו במהלך ערב השידורים לכבוד יום ירושלים ושהיו מבוססים על רשימותיו הירושלמיות של סופר הידיש **יוסף בירשטיין**, יקותיאל, שביים עד כה סרטינוף תימהוניים, החליט יום בהיר אחד כי מה שיותר לעמק פרי, מותר גם לו: לביים ריאמות. אלא שליך פרי, בעל הנטיה לראמות עתירות תקציב, הסתפק יקותיאל במינידרא מות, המבוססות על רשימותיו של בירשטיין. המינידראמות של יקותיאל העירו על כמה תחלואים של הטלוויזיה. הראשון בהם: הענקת הרשות לביים דראמה למי שאין לו הכישרים לכך. השני: ריאולוג רופס. המיפגע האחרון והבולט: תחושתם של מנהלי הטלוויזיה שתחנתם

סער, בכניין הטלוויזיה, כך שיוכל לפקוח עין מקרוב על אופן ניהולה. כשלב השני התחיל פורת לברוק את לוח המישרים של הטלוויזיה, תוך עריכת שינויים. השלב השלישי היה לחצים על מנהל ה-טלוויזיה, סער, לסיים את המשאומתן הארוך עם העובדים בעניין הפעלת מכשירי אי-ארג'ו. העשויים להוויל ולשפר את החומר המקורי בטל-ווזיה. את המשאומתן על הפעלת אי-ארג'ו הצליח לזרז **יאיר אלוני**, שגייש על פערי התביעות של העובדים הטכניים, עד שהצליח בסופו של דבר להביא לפני פורת סיכומים חיוביים.

התוצאה: ב-10 ביוני יתחיל קורס להפעלת אי-ארג'ו וב-24 ביוני יופעלו המכשירים. יהא זה הישגו הגדול הראשון של פורת כמנכ"ל רשות השידור וכמנהל הטלוויזיה בפועל. כדי להעמיק את יכולת ניהולו את הטלוויזיה

מי הדליף?

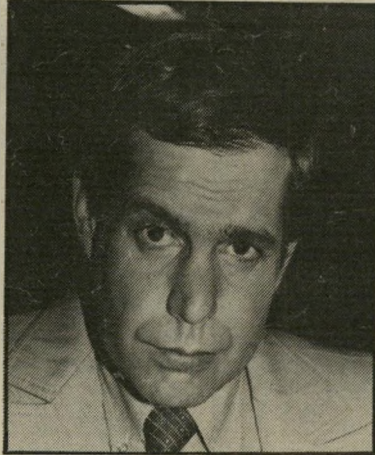
השערוריה הצלחשת ביותר במהלך השבוע האחרון במיסדרונות רשות השידור מתייחסת ליריעה שהודלפה לעיתונות, לפיה מנכ"ל הרשות, אורי שרת, ביקש ממערכת עיתונו, ידיעות אתרונות חופשה ללא תשלום בת חצי שנה בלבד.

מעטים בצמרת רשות השידור ידעו על בקשת החופשה ללא תשלום של שרת, הממתין מזה מספר לתוצאות הבחירות, כדי לבלבל צעדיו בהתאם. שני החשודים הבולטים בקרב עובדי רשות השידור בהדלפת פנייתו של פורת לידיעות אחרונות הם בעל התפקיד הכלכלי הבכיר ביותר ברשות ומנהל כלי-התיקשורת, שכמה ימים קודם לכן פנה לכפופים לו והזהירם מהדלפת מידע לעיתונות.

במקום אחר לא השפיע מיכתבו של סער מאומה: רווקא בצמרת הטלוויזיה. אפילו מחבר המכתב, סער, העדיף לשמור על קשריו הישירים עם העיתונאים, שלא באמצעות דוברת רשות השידור **ירדנה הראל**, כפי שדרש במכתב שהוא עצמו שיגר.

גם ראשי החטיבות בטלוויזיה המשיכו להת-עלם ממיכתבו של סער, תוך שהם מזלזלים בהוראתו של המנכ"ל.

הסיבה לזילוזלם של עובדי הטלוויזיה הבכירים במכתב זה נעוצה בעובדה שכולם מונו

עורך קרפין התנגדות אמיצה

לתפקידיהם בידי המנכ"ל הקודם, יוסף לפיד. הם נוטים להאמין, שאם המערך יגיע לשילטון אחרי הבחירות, תימצא דרך להעביר את פורת מתפקידו.

מקופוני המערך

אם יעלה המערך לשילטון בבחירות, הוא עשוי לחולל מהפכה בתיקשורת בעיתונות ה-אלקטרונית.

ועדת המצע של המערך ממליצה במצע על הקמת כלי-תיקשורת מתחרים למקומנים — תחנות-שידור מקומיות, שיפצלו את שידורי הרדיו במדינה למחוזות. היה כבר מי שכינה תחנות-שידור אלו כ-מקופונים" (על מישקל מקומונים) — מיקרופונים מקומיים. כפי שדווח כבר במדור זה בעבר, ככוונת המערך לשנות את הרכב הוועדה-מנהל של רשות השידור מ-7 חברים ל-11 חברים.

מיכה לימור, בוויכוח על הוראה של פורת ללימור, במהלך שידור השבוע יומן אירועים שעורך לימור, להביא את תגובתו של השר יובל נאמן להודעת הגינוי של שלום עכשיו למחתרת היהודית.

מאחורי המיקרופון

מהפך רדיופוני

מימצאי הסקר האחרון של שיעורי האזנה לשידורי הרדיו מעיד על מהפך רדיופוני בשידורי ריי-הבוקר המתחרים בגלי צה"ל ובקול ישראל. התאוששותו של המישר הבוקר הזה, על חשבון תוכניתו של **אלכס אנסקי** בגליץ, אפס שבע אפס, מעידה על שינוי הדרגתי בהרגלי האזנה של מאזיני הרדיו בכפרים.

פסקול

מיפגשים חוזרת

בסוף השבוע שעבר נערך סמינר של בכירי העובדים בחטיבת-החדשות של הטלוויזיה בכי

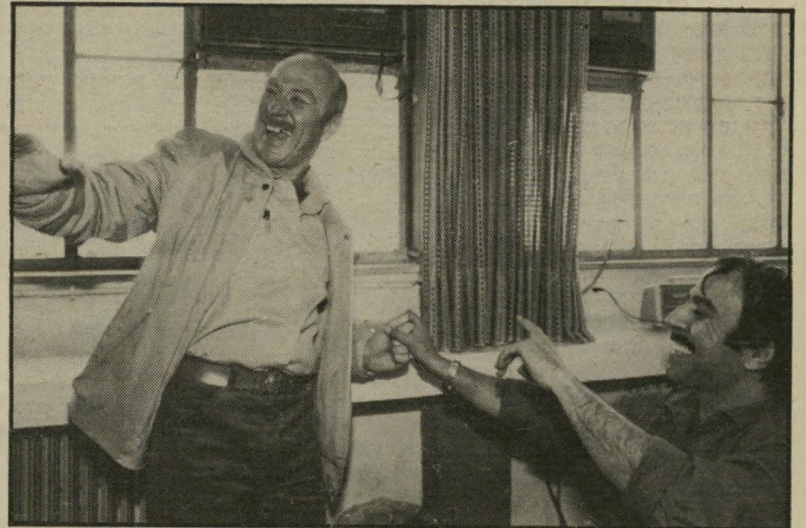

מנהל-הרדיו לביארי (מאחור): כתבת כרמלה מנשה יחס של ביטול

פרט אחר, שלגביו לא הוכרה עמדת המערך, הוא עניין הערוץ השני של הטלוויזיה.

התפלגות בפורום

למרות שמיכאל קרפין היה מועמדו של אורי פורת למישרת עורך מבט, הרבר לא מנע ממנו לתקוף, במישרת, פורום החדשות את שיקוליה-עריכה של פורת, כעורך ראשי של הטלוויזיה. קרפין אף התעלה על עצמו ותמך בריבו

יועץ אלוני (עם רפיק חלבי) הדרך למנהל הטלוויזיה

מינה פורת השבוע את יאיר אלוני כיועץ-מיוחד של המנכ"ל לענייני טלוויזיה. אלוני — ששימש בעבר כעורך מבט, מנהל חטיבת-החדשות של קול ישראל ומנהל מחלקת סרטי-העודה בטלוויזיה — הוא אחד המיקצוענים שבצמרת רשות השידור. מינויו לתפקיד יועץ המנכ"ל לענייני טלוויזיה הופך אותו לאחד המועמדים רבי-הסיכויים לתפקיד מנהל הטלוויזיה, שיתפנה על-ידי טוביה סער בחורש כפרואר הקרוב.

מזלזלים בהוראת מנכ"ל

לפני חודש הורה אורי פורת למנהל הטלוויזיה לשגר מיכתב לעובדי חטיבת-החדשות של הטלוויזיה ועובדי מחלקות אחרות בכניין, שלא להתראיין אצל עיתונאים. רוב עובדי הטלוויזיה ראו במיכתב זה פגיעה בזכויותיהם ובמעמדם. לדעתם, הטלוויזיה היא כלי-תיקשורת הממומן בידי הציבור, ועל הציבור לדעת את המתרחש בתוך מוסד זה. עובדים וזוטרים בטלוויזיה קיבלו על עצמם את הוראתו של פורת, שניתנה באמצעות סער.

משרתת לאומה של דבילים. התוצאה: דבילי-ווזיה. אבסורד נוסף הקשור במינידראמות אלה: אורך הסרטונים השתווה כמעט לאורך של רשימות הקרדיטים שבסופם.

מאחורי המירקע

מי מנהל את הטלוויזיה?

אין זה סוד, שזה יותר משנתיים אין בטלוויזיה הישראלית מנהל, אין מדיניות, אין החלטות. התוצאות במירקע עשויות להעליב את הצופה הנחוח שבנחותים. כמוכן, שבהשוואה הפכת הטלוויזיה הירדנית להיות מעולה. מאז הוטלה עליו האחריות לניהול רשות השידור, למד המנכ"ל החדש **אורי פורת** את מיגרעותיה הניהוליות של הטלוויזיה. בשלב ראשון לשיפור המערכת הניהולית של הטלוויזיה תבע פורת לפנות עבורו את החדר הסמוך לחדרו של מנהל הטלוויזיה **טוביה**

שערוריית מוצאי-שבת

י"ד רשות השידור, עורך-הדין **מיכה ינן**, אינו נם ואינו נח בניסיונותיו להגביר — תחת תירוצים שונים — את המעורבות והיצוג של הדתיים ברשות השידור, בעיקר בטלוויזיה. הצלחתו האחרונה של ינן היא העברת מישרת-הכפייה בצאת השבת, ששודר בטלוויזיה עם צאת השבת, לשעת שיא-המישרים — שעה 10 במוצאי-שבת. ינן אינו מסתפק בהישג זה, ובישיבה האחרונה של מליאת רשות השידור הוא עשה מעשה חסר-תקדים ברשות השידור, מעשה המנוגד לחוק רשות השידור, המסמך את מליאת הרשות להשגיח על השידורים אך לא לתכנן אותם. ינן שאל במהלך הישיבה, אם יש לתברר-המליאת הצעות לתוכניות שישולבו בטלוויזיה, בתיכנון המישרים החדש, שייכנס לתוקפו באוקטובר השנה. הנושא, אגב, לא היה רשום בסדר-היום.

חברי המליאה התבלבלו, כמעט שלא הציעו תוכניות חדשות. מאחורי הצעתו של ינן הסתתרה כוונה ברורה: להציע את הצעותיו שלו לתיכנון החדש של הטלוויזיה — סידרה של יומנים טלוויזיוניים בנושאי רח, צה"ל וחינוך. אלה יומנים שבתגהלת הטלוויזיה רואים אותם כחלילה, ומנכ"ל רשות השידור אף הגדירם (העולם הזה 2439) בזילוזל: "מה זה מי שמע על זה?" הצעותיו של ינן חוזרות ומעידות על החתול השחור שעבר בינו ובין המנכ"ל פורת, שכן, המנכ"ל שואף להגן על הטלוויזיה והרדיו מפני ניסיונות השתלטות הכפיה הדתית של ינן ושרידי המפ"ל.